

at han ved andre Lejligheder har udtalt sig om Dr. Fraenkels Kvalifikationer og da i følgende Retning: I hvorvel Doktoren baade er en flittig Mand, nærer Interesse for Tjenesten og besørger Kontorarbejdet upaaklageligt, synes han dog ikke i tilstrækkelig Grad at være i Besiddelse af de for en Konsul uundværlige personlige Egenskaber, nemlig praktisk Greb paa Forretninger, Takt og Lethed i Omgang med Mennesker. Hans store Vidtløftighed og Hang til Teoretiseringen forringe i væsentlig Grad Værdien af hans konsulære Arbejde, og hans udprægede Lyst til Polemik og Kritik af de Personer, med hvem han paa Embedsvegne kommer i Berøring, en Tilbøjelighed, han ingenlunde altid forstaar at beherske i sin Korrespondance med Ministeriet, bringer ham i jævnlige Konflikter og maa vække Tvivl, om man med Tryghed kan se ham som Landets Repræsentant paa et fremmed Sted. Hans Virksomhed i Buenos Aires har for de danske økonomiske Interesser kun sat ringe Spor, om end Skylden derfor neppe i Hovedsagen kan tillægges ham.

I dette Skøn over Doktorens Kvalifikationer for konsulær Virksomhed samstemmer Ministeriets Direktør.

3) Nægtelse af Tilladelse til Ansættelse af en Valgvicekonsul i Buenos Aires i 1900.

Det synes vanskeligt at se, hvorledes Kontorerne her skulde have kunnet bibringe Direktøren, der har undertegnet Afslaget, urigtige Forestillinger. Direktøren kender intet dertil.

4) Initiativet til Afskedigelsen toges af Ministeren selv, der personlig affattede Skrivelsen derom til Vicekonsul Fraenkel af 3. Marts. Chefen for Konsulatskontoret var fraværende, da Generalkonsulatets Beretninger Nr. 10, 13 og 14 indkom, og genovertog først sin Tjeneste, efter at Ministerens Koncept var afgiven til Renskrivning, og Vicekonsulens Aarsregnskab for 1902 var ekspederet fra Kontoret.

Fuldmægtigen erklærer, at han ikke er bleven opfordret til at udtale sig om Afskedigelsen.

Begge ere de i øvrigt enige om, at Dr. Fraenkels økonomiske Forfatning, saaledes som han selv har skildret den, gjorde hans Forbliven ved Generalkonsulatet i længere Tid til en Umulighed, en Mening, der ligeledes deles af Direktøren.

I denne Forbindelse skal det i øvrigt anføres, at de 4,500 Kr., Doktoren modtog af danske Landmænd i Argentina, ikke er den eneste Forstrækning, han har faaet fra Danske i Buenos Aires. Bilag 6 udviser saaledes, at Vicekonsul Larsen har betalt mellem 3,000 Kr. og 4,000 Kr. for ham.

5) Vekselen og Regnskabet.

Chefen for Konsulatskontoret har paa Grund af Fraværelse intet haft dermed at gøre. Fuldmægtigen saa lige saa lidt som Direktøren nogen Forbindelse mellem de to Sager, og da det ikke i den Skrivelse, hvormed Regnskabet indsendtes, saaledes som paabudt i Konsulinstruktionens § 52, var angivet, til hvem Saldoen skulde udbetales, gik han ud fra, at Pengene ønskedes udbetalte til Vicekonsulens befuldmægtigede, Prokurator Haar, i Henhold til en Samtale i 1901, som han erindrede saaledes, at ikke blot som hidtil Løn og Opholdspenge, men ogsaa andre Tilgodehavender hos Udenrigsministeriet fremtidig ønskedes betalte til samme Sagfører.

Senere gjorde Dr. Fraenkel gældende, at hans Anmodning om Indbetaling til Prokurator Haar af andre Tilgodehavender end Løn og Opholdspenge kun gjaldt Kontorholdsvederlaget, 2,500 Kr. aarlig, men derimod ikke Regnskabstilgodehavender. Fuldmægtigen mente imidlertid med Bestemthed at erindre, at Vicekonsulen havde bedt om, at alle Beløbene blev betalte til Prokurator Haar, og da Spørgsmaalet, om Udenrigsministeriet var frigjort ved den stedfundne Betaling af Regnskabstilgodehavendet til Prokurator Haar, rejstes ved Dr. Fraenkels Skrivelse af 19. Juli 1903, opfordredes Fuldmægtigen til at afgive en skriftlig Erklæring om Forholdet. Det gjorde han, og i denne Erklæring, dateret 24. Juli 1903, refererede han sin Samtale i 1901 med Vicekonsulen, saaledes som den stod for hans Erindring. Fuldmægtigen viste Erklæringen til Arkivaren, med hvem han i sin Tid havde konfereret om Pengenes Udbetaling, og denne tilføjede af egen Drift en Tillægspaategning, hvorved han navnlig tilsigtede at bekræfte, at Fuldmægtigens Erklæring ganske stemmede med, hvad han havde sagt ham den Gang, de konfererede om Udbetalingen. Senere fandt Fuldmægtigen i sin Notitsbog angaaende ministerielle Sager en Optegnelse, der vakte hans Tvivl om